

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

مطابق به نامه شماره ۲۵۹۰-ق مورخ ۷۳/۱/۲۹ و پیرو نامه شماره ۶۱۰۸ مورخ ۱۳۷۳/۲/۷ :

لایحه تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب که در جلسه مورخ بیست و سوم فروردین ماه یکم از روسید و هفتاد و سه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید است در جلسات متعدد شورای نگهبان مطرح شد و نظر شورای بدین شرح اعلام می گردد :

۱- ماده ۴ از این نظر که تعیین حدود صلاحیت دادگاههای مذکور در این ماده را ممنوع به تعیین رئیس قوه قضائیه نموده است مغایر اصل ۱۵۹ قانون اساسی است .

۲- تبصره ماده ۶ که شرایط قاضی و حدود صلاحیت دادگاه را ممنوع به تصویب رئیس قوه قضائیه نموده مغایر اصول ۱۶۳ و ۱۵۹ قانون اساسی شناخته شد .

۳- اطلاق ماده ۸ در مورد استنکاف قاضی مجتهد که قانون معوب را خلاف شرع بداند خلاف موازین شرع است .

۴- در مورد ماده ۱۹ :

الف- اطلاق آن که اجازه توقف اجرای حکم دادگاه را "حتی در موردی که بر اجرای آن فساد مترتب نیست" می دهد خلاف موازین شرع است .

ب- این ماده از دو جهت مبهم است :

اولاً: در صدر ماده مقتضای تجدید نظر مشخص نشد است و علاوه بر آن اگر موارد تجدید نظر ذکر شد همان موارد مذکور در ماده ۱۸ است که عنوان علاوه معنی ندارد و اگر غیر آن موارد است تجدید نظر جایز نیست .

ثانیاً: ظاهراً "مراد مجلس محترم از بند ۹ اینست که هرگاه طرفین حق تجدید نظر خواهی خود را اسقاط نمودند یا باشند دیگر حق تقاضای تجدید نظر را نخواهند داشت ^{در صورتیکه} بجز آنکه بنده الف ماده ۱۹ تنظیم شده است این مطلب اضافه نمی شود. لازم است از این دو جهت رفع ابهام گردد تا امکان اظهار نظر فراهم گردد .

۵- اطلاق ذیل ماده ۲۰ از این جهت که در مورد اختلاف آراء رای اکثریت را احتی در مورد رسیدگی ماهوی لازم الاجرا دانسته است خلاف موازین شرعی است و اگر حق حکم کردن از طرفی که در اقلیت است سلب شود و یا حق حکم تنها بیکی از دو نفر که در اکثریتند داده شود حق اشکال خواهد شد .

۶- اطلاق تبصره ۱ بند ۴ ماده ۲۲ از این جهت که حتی در موردیکه امر حقوقی از نظر نسب و وقت عام حقوقی شخص نباشد نیز حق اظهار نظر را از قاضی سلب کرده است خلاف موازین شرع شناخته شد .

۷- اطلاق بند چ ماده ۲۴ از این نظر که مجرد تایید نظر شعبه

دیو انعمالی کشور را موجب نقض حکم دانسته و تقیید به اینکه از
موارد سه گانه تشخیص داده شود ننموده است خلاف موازین شرع
شناخته شد.

۸- در ماده ۲۶ در مورد احکام حقوقی از این نظر که حق درخواست تجدید
نظر از محکوم له و قاضی مقام او سلب نموده است و در مورد احکام
کیفری نیز که حق درخواست تجدید نظر شاکی عمومی را منحصراً به موارد
مذکور دانسته تبعیض و خلاف بند ۹ اصل ۳ قانون اساسی است.
۹- ماده ۳۱ از این نظر که بطور مطلق احکامی را که دیوان عالی کشور
رسیدگی کرده است قابل درخواست تجدید نظرند دانسته و نیز از این
نظر که تقاضای تجدید نظر ا مقید به زمان خاص نبوده است خلاف
موازین قضایی است.

۱- ماده ۳۲ که تشخیص صلاحیت هر دادگاه را بعهده خود آن دادگاه
گذاشته است مبهم است پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد.

دبیر شور ای نگهبان

احمد جنتی

(عبدال)